

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΑΝΟΣ

Ὁ Ἀντιστρατήγος Κόμης Ἀλέξανδρος Σαμαρτζάνος, τυγχάνει εἰς ἓκ τῶν καλλίστων ἀξιωματικῶν τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ. Εἶνε ἀνὴρ ἡλικίας 58 ἐτῶν, καθὼ γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1830. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν ἐν Τορίνῳ Στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν, ἐξ ἧς ἐξήλθεν ὡς ἀνθυπολοχαγός, καταταχθεὶς εἰς τὸ σῆμα τοῦ ἰππικοῦ. Ἐλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας τοῦ 1848, 1849 καὶ 1859 καὶ παρῆρθε εἰς τὴν Κριμαίαν ὡς λοχαγὸς τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, ἐγένετο δὲ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου κατὰ τὸ 1866 εἰς τὴν Μοισαρχίαν τὴν ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Νίνο Βικίο διακουμένην. Μετὰ τοῦ ἰδίου Στρατηγοῦ παρῆρθε καὶ εἰς τὰς μάχας τοῦ 1870 εἰς Civitanoveschia καὶ ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Ρώμης. Προβιβαθεὶς διαδοχικῶς, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀντιστρατήγου, διαφέρει μέχρις ἐσχάτων τὴν Μοισαρχίαν Ἀλεξανδρείαν. Ἐχρημάτισε βουλευτὴς τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας Νίκου Monferrato, ἀλλὰ παρητήθη τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος διὰ λόγους, οἵτινες μεγάλας τιμῶσιν αὐτόν. Ἀρχηγὸς πολυμελοῦς οἰκογενείας—ἔχει ἑνδεκά ἐπιζῶντα τέκνα—καὶ ὄχι πολὺ πλούσιος, δὲν ἐνόμιζε πρέπον νὰ διατηρῇ ἀξίωμα, τὸ ὅποιον ὑπερέου αὐτόν νὰ ζῆ ἐπὶ ὀλοκλήρους μῆνας εἰς Ρώμην μετὰ τὴν δέουσαν ἀξιοπρέπειαν, καὶ τὸ ὅποιον τὸν ἠμπόδιζεν ἐξ ἄλλου ν' ἀσχολεῖται εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἔργα του. Εἰς τὴν Βουλὴν παρεκάθησεν εἰς τὴν δεξιάν, ἐξελέγη δὲ μέλος εἰς πολλὰς καὶ σπουδαίας ἐπιτροπὰς. Ἐκτὸς ἄλλων παρατήμων φέρει καὶ τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον τῆς Στρατιωτικῆς Ἀνδρείας.

Τοιοῦτος ἐν συντόμῳ ὁ ἀνὴρ, ὁ διοικῶν τὸν ἐν Ἀφρικῇ στρατὸν τῆς Ἰταλίας, καὶ οὕτως τὴν εἰκόνα καὶ σύντομον βιογραφίαν ἐκρίναμεν καλὸν νὰ δημοσιεύσωμεν.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Διερχόμεθα φαίνεται χαλεποὺς καιρούς. Ὁ Πολιτικὸς Σύλλογος εὐρίσκειται ἐν ἀποσυνθέσει, οἱ λωποδύται ἀναφανδὸν ἤρξαντο ἀρπάζοντες τὰ χρήματα τῶν πολιτῶν, ὁ Βίσμαρκ ἀπειλεῖ, ὅτι ἔχει στρατὸν δύο ἑκατομμυρίων, ἡ εὐλογία ἐν Πάτραις ἀποστέλλει εἰς τὸν Ἄδην ἐμβολιασμένους καὶ μὴ, ὁ κ. Δημητρακάκης ἀγορεύει καὶ ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος υἱοθετεῖ τὴν ἰδέαν τῆς ἐπαναστάσεως. Ὅλα ταῦτα νομίζομεν ὅτι εἶνε πολὺ δυσάρεστα σημεῖα. Ἐν εἶνε τὸ εὐχάριστον, ὅτι θὰ δοθῇ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ χορὸς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν· προτεινομεν ὅπως τῶν ὠφελειῶν συμμετάσχωσι καὶ οἱ πτωχοί. . . τῷ πνεύματι, ὅσον πολλοὶ καὶ ἐὰν εἶνε.

*

Δυσάρεστος ἀγγελία ἔφθασεν ἐνταῦθα συνταράξασα πάντας, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου, ἡ ἐμφάνισις ληστείας· καὶ ποῦ νομίζετε; εἰς τὸν δῆμον Μανωλάδος. Μετ' οὐ πολὺ τὰ νεῦρα τινῶν ἐπανήλθον εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῶν κατὰστασιν, διότι ἠγγέλθη ὅτι ἡ ληστεία ἀνεφάνη εἰς τὸν δῆμον Μανωλάδος, ἀλλὰ τῆς Φθιώτιδος. Τί εἶνε ἡ ὁμωνυμία!

*

Ἀπό τινῶν ἡμερῶν βλέπομεν εἰς τοὺς τοίχους κεκολλημένον ἐρυθρὸν χάρτην μετὰ τὴν σκανδαλώδη ἐπιγραφὴν: Ἐπιθεώρησις. Ἐὰν ἤμην πλούσιος. Πολλοὶ ἐξήγησαν τὸ πρᾶγμα ὡς τέχνασμα τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου θέλοντος

νὰ δείξῃ, ὅτι δὲν εἶνε πλούσιος καὶ δυσπίστως ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν ἄλλοι ὅμως ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἀκλογιζόμενοι, ὅτι ὁ πόθος οὗτος ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὀλεθρὴς συνεπειὰς ἐπὶ τοῦ βελαντίου τῶν.

*

Λοιπὸν ὁ κ. Λισσὰλ μετὰ τοῦ θιάσου του θὰ δώσῃ ἐνταῦθα διερχόμενος τρεῖς παραστάσεις τὸν Βοκκάκιον καὶ δὲν ἐνθυμούμεθα τίνα ἄλλα μελοδράματα. Πλεῖστοι ἀπετάθησαν εἰς τὸν θιασάρχην, ἵνα δώσῃ καὶ τὸν Βελισσάριον ἀπειλοῦντες, ἐὰν δὲν συνκινῆσῃ νὰ τὸν παραστήσωσιν αὐτοὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ θεάτρου.

*

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἶχομεν ἐνταῦθα καὶ ἐν θῦμα ὄχι τῆς εὐλογίας, ἀλλὰ τῆς μακροσυνώδους καταστάσεως εἰς ἣν διατελεῖ ὁ τύπος. Ἡ Σημαία μετὰ πολυώδυνον νόσον παρέδωκε προχθὲς τὸ πνεῦμα. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ὁ διευθυντὴς αὐτῆς ἀπετάθη εἰς γνωστὸν παρ' ἡμῶν τραπεζίτην ζητῶν τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας, ἀλλ' ὁ τραπεζίτης ἀπήντησεν, ὅτι προτιμᾷ νὰ μείνῃ ἄταφος.

*

Εὐφυῖα πωλητῶν ἐφημερίδων. Ὁ πρῶτος συνεργάτης ἡμῶν Κόθωρος ἐδημοσίευσεν φυλλάδιον περὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας Κουρτοπάση, τὸ ὅποιον ὅλοι οἱ πωληταὶ διελάλουν, πῶς νομίζετε;

— Πάρτε τὸν Κουρτοπάση μὴ δευᾶρα . . .

Ἄξιος

ἸΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἀρχίζει καὶ ἡ Ἀπόκρισα, ἀρχίζει τὸ Τριῶδι, καὶ οἱ Ρωμαῖοι μετὰ τῆς Ρωμῆας σηκώνονται ἐπὶ πόδι. Σηκώνομαι καὶ ἐγὼ μετὰ μετὰ χλωμασμένη μούρη καὶ τὴν Ἑλλάδα χαιρετῶ καθόλα ἐστὶ γαῖδουρι, καὶ μ' ὄλη τὴν ἀρρώστια μου ὁ κκομοίρης ψάλλω τοῦ Θεοδώρου τὸν Σύλλογο, τοῦ καθενὸς τὸν μπάλω.

—

Ὁ κόσμος ὁ ἐπίσημος ἀγκάθη ἐπὶ ποδᾶρι καὶ ἐλύσαφε μετὰ γέυματα καὶ συναναστροφάς, ὁ δὲ κλεινὸς Πρωθυπουργὸς ἀξένουιστος σαλτάρει μετὰ τοῦ μεγάλου Σώλοδουρου τὰς δύο ἀδελφάς, μετὰ τὴν κυρίαν Γκέροσεν καὶ μετὰ τὴν Γκαλουλέην, ἢ ὅπως ἄλλως ἀγαπᾷ ὁ κόσμος νὰ τῆς λῆ.

—

Κορδόνονται οἱ εὐγενεῖς καὶ ὁ κόσμος τῶν Δαντῆδων καὶ τρέχουν εἰς τῆς βίζιταις πεζοὶ καὶ μετὰ ἀμάξας, καὶ ζήτημα κατήνησε πολλῶν ἐφημερίδων ποῖα φηγουράρει ἄτοους χοροὺς ἀπὸ τὰς καρκακίας, καὶ εἶναι μόνη μας φροντίς καὶ σκέψις μετὰ μεγάλη ὅταν τί κουστοῦμι ἔβαλε ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη.

—

Καὶ ἀκούεις ποῖα ἐγκόμια γὰ καίσιμα φοράδα πῶς ὅταν καὶ τούτη ὡμορφῆ δὲν εἶναι πουθενά, καὶ ὅλας θυματίζονται μετὰ τρόπο ὅσῃν ἀράδα